

det samme er Tilfældet andre Steder — som om det var et Forsvar at bringe i Marken.

Dertil kommer, at det nationaløkonomisk er aldeles utilstedeligt, at saa mange Tusinder er udenfor Produktionen. Det er uholdbart i det lange Løb. Man regner jo ikke forkert, naar man regner Værdien af hver enkelt spildt Arbejdsdag til 15 Kr. Det vil da sige, at hvis vi har 75 000 arbejdsløse — og det har vi jo, vi har endda flere, for ikke alle arbejdsløse er optalte —, saa er det nationaløkonomisk et dagligt Tab for os paa mere end 1 Mill. Kr. Det kan det danske Samfund ikke taale i Længden. Det er nationaløkonomisk en Utilbørlighed, og det er en skrigende Uretfærdighed overfor de Mennesker, som det gaar ud over. Derfor kan Regeringen heller ikke slippe fra denne Forhandling, før den har givet et bedre Svar, end den hidtil har givet. Jeg forstaa ikke, at Regeringen har kunnet være saa sorgløs, som den har vist sig at være. Jeg forstaa ikke, at der ved de Love, som er vedtagne her, ikke er taget tilbørligt Hensyn til, at vor Industri er kommet i den Situation, at den ikke længere kan beskæftige den Del af Befolkningen, der ikke kan finde Beskæftigelse ved de andre Erhverv. Hvis det er rigtigt, at Landbruget er Grunderhvervet her i Landet — og det er jo rigtigt —, saa er det uimodsigeligt, at det er Regeringens Pligt at drage Omsorg for, at den størst mulige Mængde Mennesker bliver beskæftiget ved Landbruget. Men de Jordlove, vi har vedtaget i Vinter, bærer ikke Vidne om, at Regeringen har haft aabent Øje for det. De Jordlove, der er vedtagne i denne Rigsdagssamling, bærer alle Vidnesbyrd om, at Regeringen ikke har ladet sig det være magtpaaliggende at skabe Mulighed for, at de, der er daarligst stillede blandt Befolkningen paa Landet og i Byerne, kunde komme i Betragtning, naar Talen er om at skaffe Jord til Veje. Tendensen har været, at der skal skaffes stadig flere Penge for at komme i Betragtning ved Jordlovene, og Resultatet vil uomtvistelig blive, at det bliver kun den bedre stillede Klasses Børn, der kommer i Betragtning. Landarbejderne og Byarbejderne faar ingen Andel af større Betydning i de Goder, der søges uddelt igennem de vedtagne Jordlove. Dette er uretfærdigt. Men det er ogsaa urimeligt. Man siger, at det vil koste mange Penge at gaa videre med Jordreformen. Det er dyrt at bygge Boliger nu — navnlig dette siger man —, men vi mangler ogsaa Boliger i

Byerne, og det er ogsaa dyrt at bygge der. Hvorfor saa ikke bygge paa Landet, udstykke de store Gaarde? Vi har jo foreløbig nok af dem; det vil ikke være vanskeligt, at udstykke her i Landet, uden at gaa nogen Jordejer for nær, langt over 50 000 Husmandsbrug. Selvfølgelig vil det tage Tid at iværksætte en saa omfattende Udstykning og Bebyggelse paa Landet, men det er givet, at hvis Forholdene ikke bliver væsentlig forandret i Europa i de kommende Aar, vil man nødes til at gøre det, medmindre man kan finde en eller anden Plads paa Jordkloden, hvor vi kan kolonisere og sende den Overskudsbefolkning hen, som utvivlsomt i Øjeblikket er til Stede, saaledes som vort Erhverv ligger. Men noget saadant har man ikke kunnet paavise. Den eneste Koloni, vi har tilbage, er jo Grønland, og der er vel ingen, der tænker paa at sende ret mange op i de grønlandske Ødemarker. Vi har i Virkeligheden kun to Muligheder. Den ene er den at beskæftige flere ved Landbruget. Denne Mulighed staar os aaben, blot Sagen bliver grebet an med fornøden Kraft og fornøden god Villie. Den anden Mulighed er denne, at vi søger at beskæftige flere ved Industrien. Men Regeringen har ikke været til at formaa til at prøve, om Muligheden derfor er til Stede. Der er blevet nedsat et Rigsdagsudvalg. Dette har holdt et Par Møder. Det er saa længe siden, at det sidste Møde blev holdt, at jeg ikke erindrer, naar det var. Jeg ved, at der er indvarslet til Møde i Dag, det er vel sagtens, for at Medlemmerne kan tage en højtidelig Afsked med hinanden — ikke efter endt Gerning.

Hvis Regeringen nu kunde stille sig paa det Standpunkt, at nu er vi over Vanskelighedernes Højdepunkt, nu vil det blive bedre, kunde der være nogen Mening i at se Tiden lidt an, mien alt tyder jo paa, at Regeringen ikke kan sige noget saadant, tværtimod. I tidligere Aar har en meget stor Arbejdsstyrke været beskæftiget i vore Tørvøser og vore Brunkulslejer, og en forsvindende Del af den vil finde Arbejde der i Aar paa Grund af de forandrede Forhold paa Kulmarkedet. Dertil kommer, at den almindelige Stagnation, hvori vi befinder os som Følge af, at man overhovedet ikke har været til formaa til at gøre noget, vil lægge sig hindrende i Vejen for, at vor Industri snarlig kan komme i fuld Drift igen. Jeg tror derfor ikke paa, at Arbejdsløsheden vil gaa ret meget ned i de kommende Sommermaaned, og under alle Omstændigheder maa